

El caliu dels humans, la fredor de les gàbies

Malgrat que els últims anys s'ha avançat en la defensa i la protecció dels animals, falta conscienciació, controls de cria i campanyes d'esterilització. A la demarcació de Girona hi ha nombroses entitats sense un refugi estable que tenen cura d'animals abandonats o maltractats. I ho fan gràcies al voluntariat i sense ajudes públiques.

Text i fotos > **LLUÏSA FUENTES**, periodista

Moltes associacions no disposen d'un refugi perquè consideren que els animals estan molt més ben cuidats amb una família. Així, socialitzen més i es pot fer un millor seguiment de la seva salut i del seu comportament. Per això, mentre els busquen una llar definitiva, s'estan en cases d'acollida. El problema és que no n'hi ha suficients per cobrir la demanda. Cal tenir en compte, diuen les entitats, que moltes vegades són animals amb ferides greus, tant físiques com psíquiques, que es recuperen més ràpidament si conviuen amb famílies i no en gàbies. A banda d'això, tenir unes instal·lacions fixes els suposaria

una despesa de local i de personal que no es poden permetre.

Un dia, Esther Callol va començar a buscar per Internet informació sobre animals que pogués incloure en els llibrets de publicitat de la festa dels Tres Tombs de Sant Feliu de Guíxols que organitzava. Volia incentivar la solidaritat de la gent i va quedar molt impactada amb les imatges, molt crues, d'uns gossos llebrers maltractats que hi va trobar. A partir d'aquell moment, ella i unes amigues seves van decidir que havien de fer alguna cosa per ajudar-los. Així va néixer, fa quinze anys, l'associació Galgos 112, que té una quinzena de delegacions repartides per tot l'Estat espanyol, amb més

de dos-cents voluntaris que detecten animals en risc i se'n fan càrrec. Callol, que n'és la presidenta, explica que l'any 2021 van gestionar l'adopció de quatre-cents gossos llebrers de raça espanyola i, actualment, en tenen cent cinquanta en cases d'acollida, mentre esperen trobar-los una família que els estalviï el patiment i la mort després que els seus propietaris hagin considerat que no són aptes per córrer en curses, participar en caceres o procrear. També tenen cura de gossos conillers i cans eivissencs, i en denuncien abusos o maltractaments als cossos de seguretat. No reben cap ajuda pública i només disposen de les quotes que aporten els cinc-cents socis que tenen

>> Reunió d'alguns dels membres de Lex Ànima al Col·legi d'Advocats de Girona.

>> Marta Muntada, secretària de Lex Ànima.

en l'actualitat, els patrocinis o la venda de productes que confeccionen ells mateixos, com ara calendaris, tasses o abrics.

Abandonats pels caçadors

«No tens vida; m'han arribat a trucar a les tres de la matinada», es lamenta la presidenta de Galgos 112, que considera que «cal molta empatia animal i que la gent vegi que són éssers vius que tenen sentiments i pateixen». En opinió de Callol, fa falta una llei de protecció animal capdavantera, controls exhaustius de les cries i més campanyes d'esterilització per part de les administracions. «Els animals que aconseguim salvar tenen molta sort, però darrere en cauen molts; si veuen que no creixeran es desfan immediatament dels cadells, i si no serveixen per a curses, llavors els fan viure apilats mentre esperen per anar de cacera», afegeix. «És una vergonya perquè les federacions de caça sí que tenen subvencions, però les protectores que recollim les eines que ells llencen, no», es lamenta.

Galgos 112 té una quinzena de delegacions repartides per tot l'Estat espanyol, amb més de dos-cents voluntaris que detecten animals en risc i se'n fan càrrec

Tres-cents gossos anuals

L'associació L'Anxova Peluda, de l'Escaleta, s'ha convertit en una de les protectores de referència de l'Alt Empordà. A banda de proporcionar segones oportunitats als gossos sense llar i en situació de risc, també es dediquen a fer xerrades a les escoles. «Expliquem als nens què fem i què han de tenir en compte quan vulguin un animal. Tenir un animal és per sempre», afirma Ona Carreras, secretària de l'entitat. L'Anxova Peluda gestiona cada any, de mitjana, l'adopció d'uns tres-cents gossos, que mentre esperen trobar una llar definitiva també s'estan a cases d'acollida. Quan es tracta de gossos que han patit maltractaments i tenen dificultats d'adaptació, les adopcions poden trigar fins a dos anys. Tenen una trentena de voluntaris, dels quals només una tercera part són fixos i es financen gràcies a la solidaritat de la gent. I van escassos de cases d'acollida. Carreras revela que en els últims dos anys han augmentat els casos de gent que «sense cap mena de vergonya, contac-

ta amb nosaltres per dir-nos que no vol més el seu gos, al·legant problemes de comportament de l'animal o que és d'un familiar que s'ha mort, que no tenen recursos per mantenir-lo o que canvien d'habitatge i no hi poden portar el gos», indica.

Rescatadors de felins

D'altra banda, a les comarques gironines hi ha moltes associacions que ajuden a millorar les condicions de vida dels gats. Girogats n'és una. Fa onze anys que es dediquen a fer rescats de felins a Girona, a controlar les colònies de gats de carrer en col·laboració amb altres entitats i a assessorar altres associacions i particulars. Gestionen un centenar d'adopcions l'any; fan entrevistes a les famílies que volen adoptar i després en fan un seguiment. Una de les integrants de Girogats, Lúcia Esparraguera, explica que per gestionar les colònies de gats tenen un conveni amb l'Ajuntament de Girona, amb el qual en financen les despeses veterinàries, però no el pinso, i pel que fa a la cura de la resta de gats, depenen dels donatius.

>> Gladys Freginals amb la caca Bartolo.

>> Esther Callol i altres membres de l'associació Galgos 112, a la seva parada a Platja d'Aro.

La majoria de gats que rescaten no duen xip. «Si tots els particulars esterilitzessin i identifiquessin els animals, tot seria més fàcil», assegura Esparraguera, que aposta perquè els ajuntaments facin campanyes de conscienciació.

Lloros de tràfic il·legal

No només cal tenir cura de gossos i gats. També els lloros, els periquitos, les nimfes o els agapornis poden estar en risc. La protectora d'aus exòtiques

Ave Fénix, de la comarca de la Selva, acull i ajuda actualment més de tres-cents ocells, la majoria dels quals són lloros, perquè són abandonats o rescatats del tràfic il·legal. La seva fundadora i presidenta, Gladys Freginals, revela la cruel situació a què de vegades són sotmeses aquestes aus: «Els tapen o els tanquen i, fins i tot, donen cops a les gàbies perquè no cridin; llavors els ocells es tornen bojós», assegura. A vegades, explica, li arriben lloros sense cap ploma.

Freginals diu que se senten ignorats i completament abandonats a la seva sort, i recorda que fan un servei públic obligat per llei, però que les diferents administracions públiques no donen de forma directa. Malgrat que hi ha contactat, no reben cap ajuda econòmica ni els ofereixen cap espai públic. Ara mateix, necessiten urgentment trobar un local nou per tenir-hi les aus, ja que l'actual és provisional, i han fet una crida per recollir diners per pagar-ne el lloguer. El seu objectiu és

>> En Sam, un dels darrers gossos rescatats per l'associació L'Anxova Peluda.

>> En Rex, un altre dels gossos rescatats per l'Anxova Peluda.

poder trobar un terreny d'uns dos mil metres quadrats amb un edifici per poder ubicar de forma definitiva les aus i per tenir la tranquil·litat que mai més es trobaran al carrer. Hauria de ser un espai, diu, que els permeti viure en semilibertat, i on puguin tenir cobertes les necessitats. La presidenta d'Ave Fénix lamenta que entitats com la seva no tinguin gens de suport i puguin arribar a desaparèixer després de tots els anys de feina, sense sou ni horari, contra l'abandonament i els maltractaments animals. Només compten amb les quotes de la quarantena de socis que té actualment l'entitat, i que hi aporten entre trenta i cinquanta euros l'any. Considera que caldria fer pedagogia a les botigues de venda d'animals perquè conscienciessin els compradors.

Tenir més força

El desemparament que moltes associacions animalistes locals pateixen a causa de la falta de suport dels ajuntaments va portar fa pocs mesos a la creació de la Federació Animalista de les comarques de Girona. «Hi ha molts municipis que no compleixen les normes bàsiques de la llei», diu la seva presidenta, Aixa Louise Bartholomew.

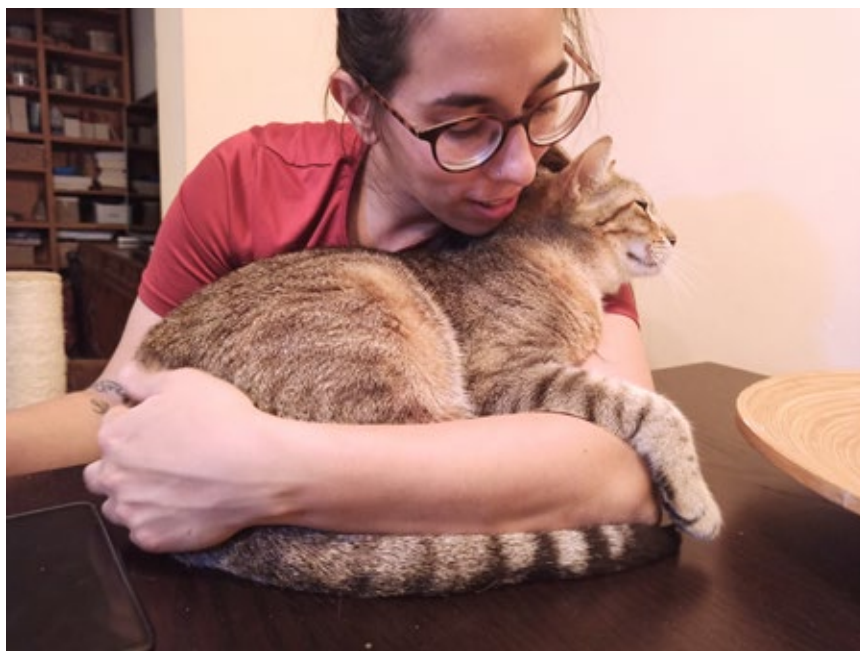
Actualment, la Federació agrupa una vintena d'associacions animalistes i el seu objectiu és defensar i protegir el benestar dels animals i els seus drets, i també la defensa dels drets de les associacions membres. Hi ha entitats de l'Alt Empordà, del Baix Empordà, de la Selva, del Gironès i del Pla de l'Estany. La majoria treballen amb gossos, però també amb fures i amb ocells. Volen fomentar la formació i la professionalització dels voluntaris i donar-los visibilitat per la gran tasca que fan de forma altruista i desinteressada. També es proposen vetllar pel compliment de la legislació vigent en matèria de protecció animal.

Advocats pels drets dels animals

Amb la finalitat de conscienciar la societat i les administracions públiques sobre la necessitat de respectar els drets dels animals i d'assessorar i denunciar casos de maltractament i de vulneració d'aquests drets, a mitjan 2019 es va constituir l'associació Lex Ànima, que està formada per un grup de professionals del dret i de la

>> Lidia Esparraguera amb un dels gats que té en acollida a casa seva.

>> L'Alba, la filla de Lidia Esparraguera, amb un gat que espera ser adoptat.

Ave Fénix lamenta que entitats com la seva no tinguin gens de suport i puguin arribar a desaparèixer després de tots els anys de feina

comunicació vinculats a la Comissió de Protecció dels Drets dels Animals del Col·legi de l'Advocacia de Girona. Aquesta entitat se centra a denunciar l'abús i el maltractament d'animals als jutjats, però també en l'àmbit social i mediàtic. És una de les poques

entitats animalistes que actuen en l'àmbit jurídic.

La secretària, l'advocada Marta Muntada, explica que l'associació s'ha creat «per tenir una personalitat jurídica que ens permeti ser operatius en processos i situacions de defensa dels

>> Ailixandra Louise Bartholomew, presidenta de la Federació Animalista de les comarques de Girona, al refugi Progat de Castelló d'Empúries donant menjar als gats.

Lex Ànima ha actuat en casos tan coneguts com el de Vivotecnia, el polèmic laboratori on es van destapar casos de crueltat animal i on s'experimenta amb cadells de beagle

par nombrosos casos de crueltat animal i on s'experimenta amb cadells de beagle. També van intervenir en el cas de maltractaments de la gossa Laska, que porta gairebé dos anys sota custòdia amb una família d'acollida mentre dura el procés judicial. I aquest agost es va fer pública la sentència condemnatòria d'un jutjat d'Arenys de Mar contra el propietari d'una empresa que l'entitat va portar als tribunals per un delicte de maltractament animal, perquè tenia dos gossets en unes

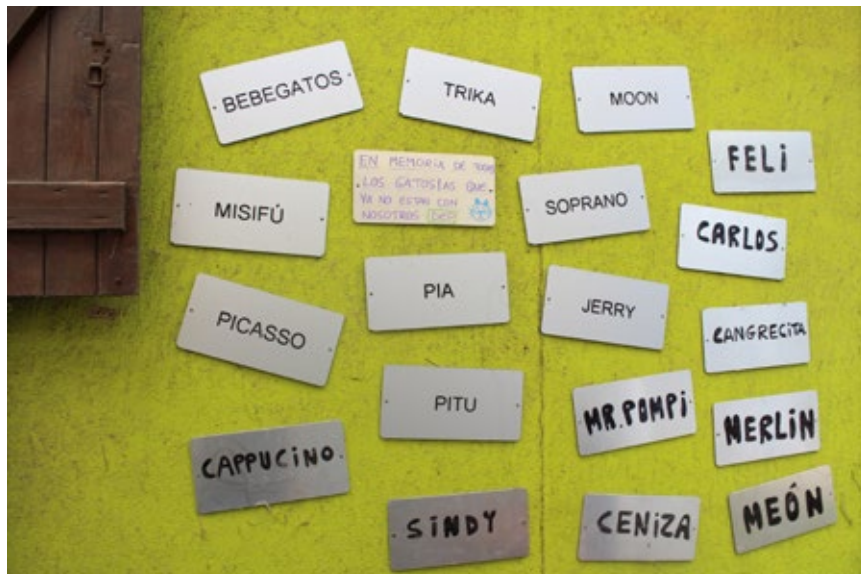
gàbies a l'exterior en molt males condicions. Quan plovia, la gàbia s'inundava i els animals no tenien accés ni a menjar ni a beure. D'altra banda, Lex Ànima ha actuat en casos de colònies de gats que havien estat maltractats.

«La intenció és anar sumant socis, ja que tots col·laborem en aquest projecte de forma totalment altruista, dedicant-hi el poc temps lliure que ens permeten les nostres feines», conclou Muntada.

animals, sigui presentant una denúncia als jutjats o personant-nos com a acusació particular».

Muntada assegura que «encara falta molta cultura en l'àmbit jurídic; tenim una normativa, però malgrat això ens trobem que en general falta molta experiència en qüestions animalistes, no hi ha gaire jurisprudència i costa accedir-hi pels costos judicials». «Mentre no es resol la denúncia, què passa amb els animals? Qui se'n cuida mentre hi ha un comís preventiu? Un procediment judicial amb animals és complex, no és tan senzill buscar-hi solucions, i per això moltes vegades no avança», afegeix.

Fins ara Lex Ànima ha actuat en casos tan coneguts com el de Vivotecnia, el polèmic laboratori on es van desta-

>> Cartell en memòria dels gats que ja no hi són, situat a l'entrada del refugi Progat de Castelló d'Empúries.